

Емма

КУПИТИ

Вродлива, розумна й багата Емма Вудгаус цілком задоволена своїм життям і не бачить потреби ні в коханні, ні в шлюбі. Однак ніщо не тішить її більше, ніж втручатися в романтичне життя інших та підшуковувати своїм протеже гідні пари. Проте плани Емми часто приводять до непередбачуваних наслідків. І зрештою їй доведеться зіткнутися з результатами власних помилок.

Завдяки недосконалій, чарівній героїні, а також дотепному й тонкому дослідженню природи стосунків, «Емму» часто вважають еталонним твором Джейн Остін.

Розділ 1

Емма Вудгаус, вродлива, розумна й багата, маючи затишну оселю та щасливу вдачу, здається, отримала від життя всі можливі дарунки. Так і прожила вона в цьому світі майже двадцять один рік, не зазнавши до цього віку ані великих турбот, ані смутку.

Молодша з двох дочок поблажливого та сповненого любові батька, вона, через заміжжя сестри мусила дуже рано посісти роль господині будинку. Мати дівчини померла вже давно, залишивши лише невиразні спогади про свою ласку, а її місце заступила гувернантка, чудова жінка, чия любов мало чим відрізнялася від материнської.

Міс Тейлор провела в родині містера Вудгауса шістнадцять років — радше подругою, ніж гувернанткою — і дуже прихильно ставилася до обох дочок, а до Емми — особливо. Їхня близькість була понад сестринську. Через М'який характер міс Тейлор не надто обмежувала свою вихованку, а як із плином часу позбулась офіційного статусу гувернантки, уже й тіні якоїсь ієрархії не залишилося - вони жили собі як подруги, обопільно прив'язані одна до одної. Емма чинила все, що їй бажалося, високо цінуючи думки міс Тейлор, утім, керувалася насамперед своїми.

Правду кажучи, у цьому й крилася серйозна проблема дівчини: вона забагато на себе брала, діяла як забажалося, ще й була зависокої думки про власну персону. Ці вади могли перешкодити багатьом її радощам. Утім, до певного часу загроза видавалася майже непомітною, отже, жодним чином не сприймалась як джерело неприємностей.

Смуток таки з'явився — ніжний смуток — не той, що його спричиняє усвідомлення чогось неприємного: міс Тейлор вийшла заміж. Саме ця втрата принесла першу зажуру. У день весілля любої подруги Емма вперше сиділа й тужила про те, як же воно має бути

далі. Весілля завершилося, гості розійшлися, вони з батьком повечеряли удвох, не очікуючи на появу когось третього, ладного розважити довгий вечір. Батько, як завжди після вечері, зібрався спати, а їй лишалось одне: сидіти й міркувати про все, що вона втратила.

Поворот долі обіцяв їй подрузі справжнісіньке щастя. Містер Вестон, вирізнявся бездоганною репутацією, непоганим статком, приємними манерами, ще й за віком своїй нареченій пасував. Окрім того, Емма тішилася міркуючи про те, як вона весь час самовіддано, з усією щедрістю дружби прагнула цього поєднання і навіть сприяла йому. Але для неї розпочиналися важкі часи: відсутність міс Тейлор відчуватиметься щодня та щогодини. Вона згадувала доброту подруги, ласку й приязнь, що тривали шістнадцять років, згадувала, як та навчала її, гралася з малою, відколи їй виповнилося п'ять, як усі сили свої віддавала, щоб дівчина зростала здоровою, у любові й радості, як піклувалася про неї під час дитячих хвороб. Емма платила за все це добро великою вдячністю. Але найдорожчими й найніжнішими були спогади останніх семи років — про спілкування на рівних, позбавлене обмежень. Ці стосунки склалися невдовзі по заміжжю Ізабелли, коли вихователька й вихованка залишилися вдвох. Міс Тейлор була подругою і компаньйонкою, яку не кожній пощастило мати: розумною, начитаною, помічною, ніжною; вона знала всі таємниці родини, цікавилась усіма проблемами, а надто — Еммою, кожною її радістю, кожною ідеєю. Їй можна було розповісти все, довірити будь-яку думку. Міс Тейлор любила свою вихованку беззастережно, не помічаючи в ній жодної вади.

Як тепер Еммі знести ці зміни? Щоправда, її подруга віддалилася лише на пів милі. Але Емма знала: має бути величезна різниця між місіс Вестон, що мешкає лише за пів милі, та міс Тейлор, яка жила в їхньому домі. Тож тепер Емма, з усіма своїми природними й набутими перевагами, постала перед небезпекою: їй загрожувала інтелектуальна самотність. Батька свого вона ніжно любила, але за

приятеля він їй не годився. З ним не поговориш на рівних, чи то серйозно, чи то жартома.

Біда не лише в багаторічній різниці між ними (одружився містер Вудгаус пізенько), але значною мірою в його здоров'ї і звичках: усе життя страждаючи від іпохондрії та уникаючи різких рухів душі й тіла, батько Емми поводився як людина, значно старша свого віку. Його всі любили за відкрите серце й привітну вдачу, та, аж ніяк, не за гострий розум.

Рекомендована література

Провулок світячків

Книга Азраїла. Боги і монстри. Книга 1

Беладона

Чорти

Польська мова за 4 тижні

Ворожка на таро з Версалю

Перейти до категорії
Романи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ